PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 98 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 29 kwietnia 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Izwiestja 27.IV oświadczają, że sowiecka opinja publiczna przyjęła z niezwykłem poruszeniem wiadomość, donoszącą o wyroku w sprawie Woyciechowskiego, uważając słusznie ten wyrok za akt polityki kierowniczych kół w Polsce zdecydowanie wymierzonej przeciwko Z.S.R.R. Wyrok — piszą „Izwiestja"— jest zakończeniem kampanji antysowieckiej, nie mającej precedensu, którą uprawiano przy jawnej zachęcie ze strony władz polskich. Przewodniczący Trybunału nie uważał wcale za właściwe przerwać przemówienia adwokatów Woyciechowskiego, którzy pozwolili sobie na wystąpienie z niesłychanemi atakami przeciwko rządowi sowieckiemu i nawoływali do terorystycznych aktów przeciwko przedstawicielom sowieckim. Przewodniczący Trybunału nie uczynił nawet żadnej uwagi adwokatom.

Wyrok wysuwa ponownie w całkowitej jej mocy sprawę zapewnienia normalnej działalności oraz bezpieczeństwa poselstwa sowieckiego w Polsce. Zadawalniające uregulowanie tej sprawy jest nieodzownym warunkiem istnienia normalnych stosunków między obu państwami. Tymczasem sam wyrok, jak również przemówienia, wygłoszone w czasie przewodu sądowego, są wręcz podburzaniem do nowych prowokacyj i zamachów przeciwko przedstawicielom sowieckim. Sprawcy tej prowokacji zdają sobie doskonale sprawę, jaki wpływ wyrze ona na stosunki sowiecko-polskie. Przez wyrok ten wyciągnęli oni rękę do białogwardzistów rosyjskich, którzy są największymi wrogami niezawisłości Polski i narodu polskiego. Nowy rząd polski nie złożył jeszcze żadnej deklaracji co do swej polityki względem Z. S. R. R. Jednakże tendencje, które znalazły swój wyraz nazewnątrz, w kampanji antysowieckiej prasy rządowej, a następnie w procesie Woyciechowskiego, nie wymagają żadnych wyjaśnień. Rząd sowiecki winien podjąć z niezbędną stanowczością zarządzenia, mające na celu ochronę Z. S. R. R. przed prowokacyjną działalnością emigrantów białogwardzistów oraz ich sprzymierzeńców, jak również zapewnienie normalnej pracy i bezpieczeństwa poselstwa sowieckiego w Polsce.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawda 24.IV donosi o „terorze faszystowskim" w Polsce, podaje że liczba bezrobotnych w Łodzi wzrosła o 50 tysięcy i że we Lwowie odbyły się demonstracje bezrobotnych.

Prawda 24.IV w art. p. t. „Faszystowski rząd zdaje egzamin" oświadcza, iż rząd Świtalskiego objął władzę w chwili kryzysu gospodarczego. Zmusiło to rząd do zaostrzenia przeciwieństw klasowych. Pierwsze ciosy zostały zadane proletarjatowi łódzkiemu. Ciosy te udowodniły wybitnie faszystowski charakter rządu Świtalskiego, który dąży do utożsamienia swej władzy w Polsce z władzą wielkiego kapitału.

Izwiestja 24.IV w depeszy z Warszawy (Bratina) donoszą, że przemysł łódzki przechodzi przez okres ciężkiego kryzysu. Przemysłowcy obniżają płace robotnicze, 40% ogólnej liczby włókniarzy łódzkich straciło pracę. Prasa rządowa zataja prawdziwą sytuację i usiłuje uspokoić umysły przez zapowiedź wypłacania zapomóg dla bezrobotnych.

Izwiestja 23.IV w depeszy z Warszawy (Bratina) donoszą o masowych aresztowaniach i rewizjach w Polsce oraz o „katastrofalnym kryzysie w przemyśle łódzkim", który skazał na śmierć głodową 30 tysięcy włókniarzy wraz z rodzinami czyli razem 120 tysięcy osób.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE A ZSRR.

Izwiestja 24.IV notują z uznaniem ogłoszony przez prasę estońską artykuł b. estońskiego ministra spraw zagranicznych Rebane, który wezwał do pogłębienia stosunków między Estonją a ZSRR oraz do zawarcia estońsko-sowieckiego traktatu handlowego.

Izwiestja 21.IV donoszą z Talina, iż rząd estoński mianował delegację dla rokowań handlowych z Z. S. R. R. Przewodniczącym delgacji został Piats.

Izwiestja 21.IVomawiają doniesienie prasy łotewskiej o tem, że łotewskie ministerstwo skrabu o-

pracowuje projekt ustawy o obowiązkowej rejestracji zamówień sowieckich w przemyśle łotewskim. Pismo występuje przeciwko ewentualnemu zastosowaniu tego zarządzenia, które stawia ZSRR na rynku łotewskim w jakąś wyjątkową sytuację.

NIEMCY A ZSRR.

Prawda 24.IV donosi o wyjeździe delegacji gospodarczej Prus Wschodnich do Królewca. W pożegnalnej rozmowie z korespondentem ajencji „Tass" prezes delegacji Siehr oświadczył, iż pertraktacje, które delegacja prowadziła w Moskwie, odbywały się wśród zupełnego wzajemnego zrozumienia. Delegaci wschodnio-pruscy dziękują za uprzejmość, którą otoczono ich podczas pobytu w ZSRR i powitają z uprzejmością delegację sowiecką w Królewcu.

ANGLJA A Z. S. R. R.

Izwiestja 24.IV donoszą, iż członkowie komitetu delegacji angielskiej z Remnantem na czele złożyli wizytę pożegnalną w zachodniej izbie handlowej w Moskwie. Remnant wyjechał do Anglji przez Odesę i Konstantynopol.

Prawda 24.IV podaje, iż podczas wizyty w zachodniej izbie handlowej delegaci angielscy zapewnili Arałowa, iż zebrane przez delegację wiadomości o sytuacji gospodarczej ZSRR przyczynią się do pogłębienia i rozwoju stosunków gospodarczych między Anglją a ZSRR.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

ŻYCIE PARTYJNE.

Prawda 24.IV donosi o otwarciu obrad XVI konferencji partyjnej WKP. Otwarcia dokonał Kalinin. Stalin zajął miejsce wśród członków prezydjum, witany oklaskami delegatów. Do prezydjum powołano między innemi Baumana, Bubnowa, Bucharyna, Woroszyłowa, Gamarnika, Gołoszczokina, Dogadowa, Kaganowicza, Kalinina, Kirowa, Komarowa, Kosiora, Krupską, Kubiaka, Kujbyszewa, Manuilskiego, Mieńżyńskiego, Mikojana, Mołotowa, Ordżonikidzego, Piotrowskiego, Rudzutaka, Rykowa, Stalina, Tomskiego, Uchanowa, Czubara i Jarosławskiego. Rykow wygłosił referat o 5-letnim planie rozwoju gospodarki ZSRR, oświadczając, iż wykonanie tego planu postawi ZSRR na czołowem miejscu wśród innych wielkich mocarstw. Wykonanie 5-letniego planu sprzyjać będzie rozwojowi socjalistycznego rolnictwa, nie uszczuplając praw rolnictwa indywidualnego. Następny referat na ten sam temat wygłoszony został przez Krzyżanowskiego, który oświadczył, iż plan ten zawiera szerokie perspektywy reorganizacji przemysłu i rolnictwa.

Izwiestja 24.IV oświadczają, iż opozycja prawicowa dąży do utworzenia własnej frakcji. Niebezpieczeństwo tego dążenia powiększone jest przez to, iż wśród opozycjonistów znajdują się wybitni członkowie partji. W tej sytuacji potępienie opozycji prawicowej było niezbędne i plenum C. K. partji, którego obrady poprzedziły otwarcie Konferencji, dobrze poczyniło, iż opozycję prawicową potępiło. Pismo analizuje poglądy opozycji prawicowej, oświadczając, iż opozycja ta schyla się ku socjaldemokratyzmowi w swym stosunku do zagadnienia stabilizacji kapitalistycznej oraz popiera rozkład w międzynarodówce komunistycznej. W zakresie polityki wewnętrznej prawicowcy zwalczają uprzemysłowienie ZSRR i socjalizację rolnictwa, popierają indywidualistyczne dążenia chłopów, zarzucają przywódcom partji zastąpienie dyktatury proletarjatu przez własną dyktaturę personalną. Pod tym względem nie istnieje żadna różnica między opozycją prawicową a trockistami. Partja nie dopuści do nieskrępowanej propagandy oportunistycznych poglądów, nie pozwoli na bezkarne łamanie dyscypliny partyjnej. Wszyscy opozycjoniści prawicowi powinni to dobrze zapamiętać.

Prawda 23.IV oświadcza w art. wst., iż XV zjazd partji wskazał przed rokiem na konieczność socjalistycznego uprzemysłowienia ZSRR i kolektywizacji rolnictwa sowieckiego. Urzeczywistnienie tych wskazań napotyka na poważne trudności, które spowodowane są przez zaostrzenie walki klasowej. Opozycja prawicowa nie rozumie, że tylko konsekwentne dążenie po torach wskazanej przez XV zjazd polityki wzmocnić może władzę sowietów. XVI konferencja partyjna nie zejdzie niewątpliwie z tych torów.

Prawda 23.IV wzywa konferencję partyjną do zadania ciosu opozycji prawicowej, która szuka oparcia w zamożnem włościaństwie, nie rozumiejąc, iż tylko biedota wiejska stanowić może oparcie władzy sowietów. Stosunek opozycji prawicowej do organizacyjnych zagadnień życia partji nie różni się w niczem od stosunku trockistów do tych zagadnień. Partja i klasa robotnicza odeprą zwycięsko zakusy opozycji na jedność partji i zmuszą opozycję do wybierania między podporządkowaniem się dyscyplinie partyjnej przejściem do obozu kontrrewolucyjnej opozycyjności.

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Wieczerniaja Moskwa 19.IV donosi o nominacji przewodniczącego sowietu okręgowego w Bobrujsku Raczyńskiego na stanowisko komisarza ludowego rolnictwa BSRR.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU. 6.IV. Kryzys w Polsce.

Wozrożdenje 25.IV. Warszawskie echa dnia św. Tatjany.

Zak. Gr. Prac. Dr., S. z. o. o., Nowy Świat 54, tel. 15-56 i 242-40